

AB Stadsholmen vårdar kulturarvet bäst.

Claes Arvidsson skrev på ledarsidan 11/1 om AB Stadsholmen och frågan om ombildning till bostadsrätter. Artikeln har en underton av att Stadsholmen brister i skötseln av sina hus.

Två bilder visar en igenmurad kakelugn och ett trasigt takfönster, med bildtexten: "Är Stadsholmen verkligen bäst på att vårda kulturarvet.?"

Svaret är ett klart ja! I Stockholm är den enda större fastighetsägaren med jämförbar kvalitet Statens fastighetsverk, som handhar det nationella kulturarvet, t ex de kungliga slotten.

AB Stadsholmen bildades 1936 av Samfundet S:t Erik för pionjärinsatsen att med kulturhistorisk avsikt rusta upp nedgången bebyggelse i Gamla stan. Bolaget övertogs 1967 av Stockholms stad.

Bolagets hus har stort kulturhistoriskt värde. De flesta är av byggnadsminnesklass, t. ex. den övervägande delen av Stockholms 1700- och tidiga 1800-talsbebyggelse på Södermalm och i Djurgårdsstaden.

Verksamheten ställer höga krav på kulturhistorisk kompetens, inte bara när det gäller omfattande upprustningar utan också i den dagliga förvaltningen. Under 1970- och 80-talet uppvisade bolaget tyvärr kunskapsbrister. Hela byggbranschen var vid den tiden utbildad för nybyggande.

Men kompetensen har därefter successivt höjts. Sedan 1991 har bolaget ett expertråd som kontinuerligt följer arbetet. Upprustningar och underhållsåtgärder är nu mycket kvalificerat utförda, med stort hänsynstagande till kulturhistoriska värden.

Och det är inte alltid man i övrigt kan säga det, även om fastighetsägaren haft aldrig så gott uppsåt. Det finns mängder av exempel på bristfällig hantering av stora kulturhistoriska värden, även i Gamla stan.

Erfarenheten har entydigt visat att inga formella skyddsföreskrifter kan garantera ett långsiktigt acceptabelt bevarande. Fastighetsägarens (förvaltarens) kunskap och förmåga är helt avgörande.

Marianne Råberg

F d stadsantikvarie i Stockholm

Fredrik von Feilitzen

Båda är ledamöter av AB Stadsholmens kulturhusråd.